

אבות תקנום

תמצית סוגיות ה"דף היומי"

מתוך "דרך ישרה" מסכת סוטה

דפים מב - מט, פרשת מקץ תשע"ז

דרך ישרה תמצית הדף

פרק שמיני - משום מלחמה

סדרה מב-מד

*גלית. *החוזרים מעורכי המלחמה. הדרן!

א. הבהן משוח המלחמה דיבר בלשה"ק אל העם בספר כדי שהראויים לחזור ילכו, ובמלחמה היה אומר אתם הולכים למלחמה על אויביכם ולא אל אחיכם, אל תיראו מזה שהגויים מגיפין מריעין ורומסין שהם באים בנצחון בשר ודם כגון פלשתים בגלית ובני עמון בשובך וה' עמכם זה מחנה הארון. ומייתי על גלית 1. גלית נקרא כך על שעמד בגילוי פנים לפני ה', ואמר ברו לכם איש שנאמר ה' איש מלחמה, ונפל ע"י דוד שהוא בן איש אפרתי. 2. בשלשה מקומות פיו לכדו: ברו לכם איש וירד אלי, אם יוכל להלחם אתי והכני, הכלב אנכי, ודוד שאמר אתה בא אלי בחרב ובכידון מיד הוסיף שבא בשם ה' צבאות אלקי מערכות ישראל אשר חרפת. 3. ויגש הפלשתי השכם והערב בכדי לבטלן מק"ש שחרית וערבית, והתייצב ארבעים יום כנגד ימי נתינת התורה. 4. איש הבינים: מבונה מכל מום, בינוני שבאחיו, עשוי כבנין, בן תערובת מאה ערלות וכלב. 5. אמו מגת שהכל דשו אותה כגת, כתיב מערכות וקרינן מערות שהכל הערו באמו, ושמה ערפה שהכל עורפין אותה מאחריה, והרפה שכל דשין בה כריפות. 6. נפלו ביד דוד ועבדיו סף ומדון גלית וישבי, ויבאו בני ערפה הנשוקה שעזבה את נעמי ויפלו ביד בני רות שדבקה בה, וערפה זכתה לארבעה גיבורים בזכות ארבע דמעות שהורידה. 7. כתיב חץ חניתו וקרינן עץ, שלא הגענו לחצי שבחו של אותו רשע דאסור לספר בשבחן של רשעים, ופתחו בשבחו להודיע שבחו של דוד, ונקרא שובך על שעשוי כשובך ושופך שהרואה אותו נשפך כקיתון. 8. פנחס היה משוח מלחמה והיה מזרע פוטיאל וזהו יתרו שפיטם עגלים לע"ז ומזרע יוסף שפטפט ביצרו ולכן הלך למלחמת מדין ליפרע דין אבי אמו שהמדנים מכרו אותו אל מצרים.

ב. דיני החוזרים מעורכי המלחמה 1. מונגש עד ודברו כהן מדבר וכהן משמיע, מודברו עד ויספו כהן מדבר ושומר משמיע, מויספו ואילך שוטר מדבר ושומר משמיע. 2. מי שבנה בית חדש ולא חנכו נטע כרם ולא חיללו או אירס אשה ולא לקחה חוזר ומספק מים ומזון, הבונה בית שער אכסדרה ומרפסת ונטע ארבעה אילני מאכל וחמשה עצי סרק ומחזיר גרושתו וחייבי לאוין לא חוזר כלל, ומי

שבנה בית וחנכו נטע כרם וחיללו נושא ארוסתו וכונס יבמתו אינו זו ממקומו ופטורים אף מלתקן את הדרכים שנאמר לא יעבור עליו לכל דבר ואיכא תרי לאוין. 3. הבונה וה"ה לוקח יורש ומקבל מתנה שנאמר בית, אף בית תבן בקר עצים ואוצרות שנאמר אשר בנה, ובית למעט בית שער אכסדרה ומרפסת שאינו ראוי לדירה ולראב"י בית כמשמעו, ולא חנכו למעט גולן אף שעשה תשובה. 4. הנוטע כרם וה"ה חמשה אילני מאכל משאר מינים שנאמר אשר נטע, ולמעט ארבעה אילני מאכל וחמשה אילני סרק שנאמר כרם ולראב"י כרם כמשמעו, ובשותפין אינם חוזרין. 5. איכא סתירה אם חוזר על הרכבה ומתרחצין דשייכא בהיתר כגון ילדה בזקינה או בילדה ונטע את הראשונה לסייג וקורות אך יכול להמלך, מבריך אילן בירק כרשב"ג דמתיר, או כראב"י דכרם כמשמעו. 6. המארס בתולה אלמנה וכן אם יש לו שומרת יבם ואפילו מת אחיו במלחמה כל אחיו חוזרים, לא לקחה למעט חייבי לאוין ואתי אפילו כריה"ג כיון דאינו לוקח עד שיבעול. 7. הבונה בית על מכוננו לרבי יהודה אינו חוזר אבל אם הוסיף בו דימוס אחד חוזר, ולר"א אף הבונה בית לבנים בשרון אינו חוזר כיון שיש לחדשו פעמיים בשבע שנים. 8. הירא ורך הלבב לר"ע שאינו יכול לראות חרב שלופה, לריה"ג שמתירא מעבירות שבידו ואפילו מדרבנן כגון שהקדים תפילין של ראש לשל יד, ולרבי יוסי דווקא עבירה מדאורייתא כגון אלמנה לכה"ג, ולכו"ע מי שמפחד חוזר דכתיב ולא ימס לבב אחיו כלבבו. 9. לאחר מכן פוקדים שרי צבאות בראש העם ובעקירו מעמידים זקיפים ובידיהם כשילין של ברזל וכל המבקש לחזור הרשות בידו לקפח את שוקיו, שתחילת נפילה ניסה. 10. מלחמת יהושע לכו"ע הווי חובה ויוצא אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה, מלחמות בית דוד להרווחה לכו"ע הווי רשות, והכא איירי למלחמה בכדי למעט גויים שלא יבואו ופליגי האם נקרא מצוה רשות ונפ"מ לעוסק במצוה דפטור מן המצוה. הדרן עלך פרק שמיני!

פרק תשיעי – עגלה ערופה

סדרה מה- מו

*סדר הבאת עגלה ערופה. *החלל לעריפה ומדידה.

א. סדר הבאת עגלה ערופה אם נמצא חלל באדמה 1. באים למדוד זקנים מלשכת הגזית, ומספרם לר"ש שלשה ולרבי יהודה חמישה דיליף להו"א שנאמר זקניך ושופטיך ודחי דאיצטריך למיחדין שבשופטיך אלא מו"י דשופטיך, ויצאו הן ולא שלוחיהן, ומדדו דזו מצוה אפילו בנמצא בעליל שסמוך לעיר. 2. לר"א בן יעקב זקניך זו סנהדרין ושופטיך זה מלך וכה"ג ומייתי ברייתא דקסבר שכל הסנהדרין צריכה לצאת, אבל ליכא ראייה מזקן שהמרה על הב"ד מחוץ למקומן דדלמא יציאתן להוסיף על העיר והעזרות. 3. עול פוסל בעגלה ערופה ובפרה אדומה, ושאר עבודות פוסלות בעגלה שנאמר אשר לא עובד בה ובפרה למאן דיליף מעגלה בק"י או בגז"ש בעינן שתמשוך כשיעור רוחב עול דהיינו טפח ולמאן דיליף מגופה דפרה פוסל בנתניה אפילו לא משכה אבל בעגלה לכו"ע עד שתמשוך, והחילוק שעול זהו אף שלא בשעת עבודה אבל שאר עבודות רק בשעת עבודה. 4. מום אינו פוסל בעגלה, וליכא למילף ק"י מפרה שאין השנים פוסלות בה ואפ"ה מום פוסל משום שנאמר בפרה בה מום למעט עגלה, ומייתי דילפינן מתלתא קראי שאין עבודה פוסלת בקדשים: עוורת, מיד בן נכר, ובה שנאמר בעגלה, ואיצטריך לעבודת היתר ואיסור ולעבודה לפני ואחרי הקדישין. 5. הטעם בעגלה ערופה, תבא עגלה שלא עשתה פירות, ותערף בנחל איתן שלא עשה פירות, וכפר על הריגת מי שלא הניחוהו לעשות פירות וזהו להו"א פריה ורביה

ולמסקנא מצוות. 6. נחל איתן לת"ק זהו קשה שנאמר איתן מושבך ולאחרים זהו ישן שנאמר גוי איתן מעולם. 7. עורפין בקופיץ מאחוריה בגז"ש עריפה מחטאת העוף. 8. מקומה אסור בזריעה ועבודה להבא שנאמר ולא יזרע, ולרבי יאשיה משמע אף לשעבר מדלא כתיב ולא יעובד ורבי יונתן פליג מדלא כתיב אשר לא נעבד, ומדכתיב ולא יזרע ילפינן שמותר לסרוק שם פשתן ולנקר אבנים שאינם בגוף הקרקע. 9. זקני העיר הקרובה נוטלים את ידיהם על מקום עריפת העגלה ואומרים ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו, והכוונה שלא בא לידינו ופטרנוהו בלא מזונות ולווי. 10. דף מז, נמצא ההורג קודם העריפה תצא ותרעה בעדר ולאחר העריפה תקבר שכיפרה ספיקה והלכה לה, נערפה העגלה ואח"כ נמצא הרוצח ה"ז יהרג שנאמר ולא יזרע כי אם בדם שופכו. 11. עד אחד אומר שראה את ההורג נאמן שבכל מקום שהתורה האמינה לאחד הוא כשנים, ואם עד אחד מכחישו אמרינן שהיו עורפין, לעולא תני לא עורפין ולרבי חייא איירי שמכחישו בבת אחת או בפסולי עדות ואזלינן בתר רוב דעות אפילו לקולא, וזהו לל"ק אפילו שהעד הראשון כשר ולל"ב דווקא בפסול.

ב. דין החלל לגבי עריפה ומדידה 1. חלל ולא חנוק או מפרפר, באדמה ולא טמון, נופל ולא תלוי, בשדה ולא צף, ולר"א בכולן אם היה חלל עורפין דחלל יתירא כתיב. 2. אמרינן בשדה ולא צף על פני המים, ומייתי דגבי שכחה כתיב בשדה ואתי לרבי יהודה למעט טמון ולחכמים לרבות, ואמרינן דמשנתינו אף כרבנן דהכא מענייניה דקרא כי ימצא משמע בכל מקום ובשדה למעט טמון, וגבי שכחה קציר משמע גלוי ובשדה אתי לרבות טמון, ואמרינן דלר"י בשדה לרבות שכחת קמה ובשדך למעט שצפו עומרים לשדה חבירו ובעי בצפו לתוך שדהו. 3. שני חללים זה על זה בעי מהיכן מודד האם מין במינו הוא טמון ולא צף ומודד מהעליון או הוא צף ולא טמון ומודד מהתחתון או שא"א למדוד כלל דהתחתון טמון והעליון צף, ומייתי עומר שהחזיק בו והניחו ע"ג חבירו לת"ק התחתון שכחה ולר"ש שניהם אינם שכחה שהתחתון טמון והעליון צף ופלוגתייהו האם מין במינו הוא טמון, ודחי דלכו"ע הוא טמון ונחלקו האם יש שכחה בטמון. 4. סמוך לספר או לעיר שרובה גויים לא עורפין, שנאמר כי ימצא פרט למצוי. 5. אין מודדין לעיר שאין בה ב"ד דבעינן זקני העיר, אלא מניחין אותה ומודדין לעיר שיש בה ב"ד שנאמר ולקחו זקני העיר ההיא מכל מקום. 6. נמצא מכוון בין שתי עירות, לרבי אליעזר שתיהן מביאות שתי עגלות דקסבר אפשר לצמצם וקרובה ואפילו קרובות, וירושלים אינה מביאה עגלה ערופה שלא נתחלקה לשבטים וכתוב לרשתה. 7. נמצא ראשו במקום אחד וגופו במקום אחד פליגי מה עיקר, והמדידה לר"א מטיבורו לר"ע מחוטמו ואף למ"ד הולד נוצר מטיבורו מודה דכתיב כל אשר נשמת רוח באפיו, ולראב"י מצוארו שנאמר צוארי חללי רשעים.

צדף מז

*אלישע הנביא. *ריבוי בעלי עבירה.

א. סוגיית אלישע הנביא 1. מי שאינו מלוה ומתלוה ה"ז שופך דמים שאם אנשי יריחו היו מלוים את אלישע לא גירה דובים בתינוקות, ומייתי כופין ללויה ואין שיעור לשכרה בק"ז מהכנעני שהראה את מבוא העיר וזכה לבנות עיר שאין מלאך המות שולט בה, ובשכר ארבע פסיעות שפרעה ליוה את אברהם נשתעבד בזרעו ארבע מאות שנה והמלוה את חבירו בעיר ארבע אמות אינו בא לידי היזק. 2. נערים קטנים, שהיו מנוערים מן המצוות, מקטני אמנה, או שבזבו עצמן כקטנים. 3. ויפן

אחריו ויראם ויקללם בשם ה', זוהי ראיה ממש שבכל מקום שחכמים נתנו עיניהם יש מיתה או עוני, או ראה שכולם אימן נתעברה ביו"כ, היה להם בלורית כאמוריים, ואין בהן לחלוחית מצוה ובזרעם עד סוף כל הדורות. 4. יצאו דובים מן היער והרגו מ"ב ילדים, פליגי האם היה נס בדובים או שנוצר גם יער דבלא זה הווי בעיתי. 5. בשכר מ"ב קרבנות שהקריב בלק הובקעו מ"ב ילדים, ואף דאמרין דמתוך שהקריב שלא לשמה זכה שיצאה ממנו רות ושלמה שהעלה אלף עולות מיהו תאוותו היתה לקללה. 6. הנה מושב העיר טוב אף שהמים רעים והארץ משכלת, שחן המקום על יושביו חן אשה על בעלה וחן מקח. 7. כתיב שלש פעמים חולי גבי אלישע, והיו על שגירה דובים בתינוקות, שדחף לגיחזי בשתי ידים, ושמת בו. 8. לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת ולא כאלישע שדחפו לגיחזי בשתי ידיו, ויהושע בן פרחיה ליש"ו הנוצרי שכאשר ינאי המלך הרג את החכמים ברח לאלכסנדריה ושמעון בן שטח קרא לו לא"י ויהושע השתבח באושפיזא וא"ל עיניה טרוטות ושמתו. 9. כאשר גיחזי חזר מנעמן עם כסף ובגדים אלישע למד פרק שמונה שרצים ואמר לו שבגלל לקיחת שמונה דברים צרעת נעמן תדבק בך ובזרעך לעולם, והם ארבעת המצורעים שבאו למחנה ארם וראו שנסו. 10. אלישע הלך לדמשק כדי להחזיר את גיחזי בתשובה וא"ל כך מקובלני ממך כל מי שחטא והחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה, והוא העמיד את עגלי ירבעם ע"י אבן שואבת או שחקק לה שם בפיה ואמרה אנכי ולא יהיה לך, או שדחה תלמידים מלפניו ולכן כאשר נטרד נהיה המקום צר לבני הנביאים. וכאשר יש"ו בא ליהושע בן פרחיה רצה לקבלו וקרא ק"ש והוא חשב שדוחהו וזקף לבינה והשתחוה לה ולא רצה לחזור כיון שכיסף הסית והדיח את ישראל, ואמרין יצר תינוק ואשה תהא שמאל דוחה וימין מקרבת.

ב. הדברים שהתבטלו ואירעו ממתי שהתרבו בעלי עבירה. 1. משרבו הרצחנין בגלוי בטלה עגלה ערופה והיה בימי אלעזר בן דינאי. 2. משרבו המנאפים ונטויות גרון ריב"ז הפסיק את המים המרים שאין האיש מנוקה מעוון, שנאמר לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה, וכן היה עוון פנויה שנאמר עם הזונות יפרדו. 3. בעלי הנאה, נתעוותו הדינין ונתקלקלו המעשים ואין נוח בעולם. 4. רואי פנים בדין, בטל לא תגורו ופסק לא תכירו ופרקו עול שמים ונתנו עול בשר ודם. 5. לוחשי לחישות בדין, רבה חרון אף ונסתלקה שכינה. 6. אחרי בצעו לבם הולך, רבו האומרים לרע טוב ולטוב רע ורבה הוי הוי בעולם. 7. מושכי הרוק, רבו היהירים ונתמעטו התלמידים והתורה חוזרת על לומדיה ובנות ישראל נישאו ליהירים ולבסוף מיתזיל עליהו. 8. מטילי מלאי על בעלי בתים, רבה השוחד והטיית משפט ופסקה טובה. 9. מקבלני ומחזיקני טובתך, רבו איש הישר בעיניו יעשה, שפלים הוגבהו וגבוהים הושפלו והמלכות נוולא. 10. צרי העין וטורפי טרף, רבו מאמצי הלב מלהלוות. 11. מקבלי מתנות, נתקצרו השנים. 12. זוחחי הלב, רבו המחלוקות בישראל וכן משרבו תלמידי שמאי והלל שלא שמשו כל צרכן ונעשית תורה כשתי תורות. 13. מקבלי צדקה מהגויים, נהיו למטה ולאחור במקום למעלה ולפנים.

צדק מח - מט

*הצרות משמתו התנאים ומחורבן ביהמ"ק.

א. הצרות שאירעו משמתו התנאים. 1. יוסי בן יעזר ויוסי בן יוחנן, בטלו האשכולות וזה איש שהכל בו. 2. יוחנן כה"ג העביר וידוי המעשר של החברים כיון שנתנו מעשר ראשון לכהנים וכן גזר על דמאי של עמי הארץ, ומאז נותנים רק תרומת מעשר ואת המעשר שני מעלים לירושלים אבל מעשר

ראשון ועני המע"ה, ביטל את המעוררים שאמרו עורה למה תישן ה', ואת הנוקפים ששרטו את העגל בין קרניו או היכוהו, ועד ימיו היה פטיש מכה בירושלים בחוה"מ. 3. משבטלה סנהדרין בטל השיר מבתי משתאות שנאמר זקנים משער שבתו בחורים מנגינתם ולכן אוזן ששומעת זמרא תיעקר, זמר בבית אפילו שעשוי מארזים חורבן באיסקופתו, ושרי זמר לצורך המלאכה כגון דנגדי ובקרי ולא של גרדיים, ואמרין שכאשר בטלו זמרא ירד השער והשותה בארבעה מיני זמר מביא חמש מיני פורענויות לעולם. 4. משמתו חגי זכריה ומלאכי נסתלקה רוה"ק מישראל והשתמשו בבת קול ואמרה ראוי הילל שתשרה עליו שכנינה אלא שאין דורו ראוי לכך והספידוהו הי חסיד הי עניו וכן בשמואל הקטן שניבא בשעת מיתתו על הרוגי מלכות והצרות, וכן רצו לומר על ר"י בן בבא אלא שאין מספידין על הרוגי מלכות. 5. משמת ר"מ בטלו מושלי משלים. 6. בן עזאי, שקדנים. 7. בן זומא, דרשנים. 8. ר"ע, כבוד התורה וזרועי תורה ונסתתמו מעיינות החכמה. 9. ר"ח בן דוסא, אנשי מעשה. 10. רבי יוסי קטנותא, חסידים. 11. ר"י בן זכאי, זיו החכמה. 12. ר"ג הזקן, כבוד התורה ומתה טהרה ופרישות. 13. רבי ישמעאל בן פאבי, זיו הכהונה. 14. רבי אליעזר, נגנו ס"ת. 15. רבי יהושע, בטלה עצה ומחשבה. 16. ר"א בן עזריה, עטרות חכמה. 17. רשב"ג, עלה גובאי ורבו צרות. 18. משמת רבי בטלה ענוה ויראת חטא והוכפלו צרות.

ב. הדברים שבטלו מחורבן ביהמ"ק והצרות 1. אורים ותומים, ולהו"א מזמן דוד. 2. בטלו ערי מגרש. 3. פסק מלך מבית דוד. 4. בטל השמיר שחתכו בו לרבי יהודה את אבני ביהמ"ק ולרבי נחמיה היה לאבני החושן והאפוד, ונברא מששת ימי בראשית והיה כשעורה ואין כל דבר קשה יכול לעמוד בפניו ומשמרין אותו בכלי עופרת. 5. משי שירא פרנדא. 6. זכוכית לבנה. 7. רכב ברזל. 8. יין קרוש הבא משנר שדומה לעיגולי דבילה. 9. נופת צופים וזהו סולת שצפה ע"ג נפה, שתי ככרות שתופחות בתנור עד שנוגעות, דבש מצופים, ואמרין דדבש הזיפים נקרא כך על שם מקומו או שמזייפין בו. 10. בטלו אנשי אמנה בקב"ה, ואמרין שמי שיש לו פת בסלו ואומר מה אוכל למחר ה"ז מקטני אמנה וזהו יום קטנות שגורם שיתבזבו של צדיקים לעת"ל או קטני רשעי בני"י שמקחים את שיניהם. 11. כל יום קללתו מרובה משל חבירו שנאמר בבקר תאמר מי יתן ערב שהיה, והעולם מתקיים על קידושא דסידרא ויהא שמיה רבא דאגדתא שנאמר צלמות ולא סדרים. 12. לא ירד הטל לברכה. 13. ניטל טעם הפירות ולרבי יוסי אף שומן הפירות. ואמרין שהטהרה נטלה את הטעם והריח, המעשרות נטלו את שומן הדגן, ולחכמים הזנות והכשפים כילו את הכל. 14. בפולמוס של אספסיוס גזרו על עטרות חתנים של מלח וגפרית ופליגי בשל הדס וורד קנים וחילת וכן גזרו על אירוס והוא טבלא דחד פומא, בפולמוס של טיטוס גזרו על עטרות כלות והוא עיר של זהב ועל חופת חתנים והוא זהורית מוזהבת, במעשה הורקנוס ואריסטובלוס גזרו ארור על מי שיגדל חזירים והמלמד בנו חכמת יוונית ושרי רק למקורב למלכות כגון בית ר"ג, ובפולמוס האחרון גזרו שכלה לא תצא באפריון בתוך העיר משום צניעותא ורבותינו התירו וזה רבינו הקדוש. 15. דברי ר"פ בן יאיר: משחרב ביהמ"ק בושו חברים ובני חורין וחפו ראשם ונדלדלו אנשי מעשה וגברו בעלי זרוע ובעלי לשון ואין דורש ואין מבקש ויש להשען רק על אבינו שבשמים, וכן חכימיא כספריא, חזניא, עמא דארעא מדלדלה, ובעקבות משיחא חוצפא יסגא ואין להשען רק על אבינו שבשמים, תורה מביאה לידי זהירות וריזות נקיות טהרה פרישות קדושה ענוה יראת חטא חסידות רוה"ק ותחית המתים ע"י אליהו.

הדכן עלך פרק תשיעי וסליקא לה מסכת סוטה!

שאלות לחזרה ושינון

ב. דין החלל לגבי עריפה ומדידה (6)

דף מז

א. סוגיית אלישע הנביא (10)

ב. התבטלו ואירעו משרבו בעלי עבירה (13)

דף מח-מט

א. הצרות שהירעו משמחו הנאים. (18)

ב. בטלו מחורבן ביהמ"ק והצרות (15)

פרק שמיני- משוח מלחמה

דף מב-מד

א. סוגיית גליית ודוד (8)

ב. דיני החוזרים מעורכי המלחמה (10) הדרן!

פרק תשיעי- עגלה ערופה

דף מה-מו

א. סדר הבאת עגלה ערופה (11)

הושלמה סדרת "דרך ישרה" על כל הש"ס!

יצאו לאור בס"ד מסכתות:

מכות שבועות
עבודה זרה הוריות
מחודדין בפ"ד
זבחים
מנחות
חולין
בכורות עם הקדמות ומושגים
ערכין-תמורה
כריתות-מעילה
נדה

יבמות
כתובות
נדרים
נזיר סוטה
גיטין
קידושין - עם תורתך שעשועי,
סימני הדף, ותוספתא
בבא קמא
בבא מציעא
בבא בתרא א-ב
סנהדרין א-ב עם "יש סדר
לגמרא" ותמצית כל המסכתא.

ברכות עם מחודדין בפ"ד.
שבת מהדורה חדשה.
עירובין
פסחים
שקלים ר"ה
יומא
סוכה
ביצה תענית
מגילה-פורים עם מדרש,
תוספתא, ותמצית מחר יין לרמ"א
מו"ק חגיגה

ניתן להשיג: בטל' 054-8479220, ת.ד. 5053 בני ברק, yesodot100@gmail.com מחיר: 5 ₪.

חיבורים נוספים מבית "דרך ישרה":

נשיח בחוקין 1270 מצוות לפי כל השיטות של מוני תרי"ג המצוות.
בחקותין אשתעשע - על תרי"ג מצוות, לשיטת בה"ג ואזהרות ר"ש אבן גבירול.
עתים לתורה - לוחות ללימוד יומי לכל יהודי, עם הרב מרדכי גנוט שליט"א.

שירת ישראל - סוגיות מסכת ב"ק.
קיצור חרדים מנוקד ומסודר.
קיצור אלשין רות
קיצור אלשין אסתר
קיצור אלשין איכה בקרוב בס"ד על שה"ש וקהלת.

באהבת תשגה תמיד - שיחות באהבת תורה ודרכי זכירתה מהגאון רבי בונים שרייבר שליט"א.
איזוהי דרך ישרה - כיצד ללמוד לשנן ולזכור, עם הכנה למסכת מכות.
הקדמות ומושגים - סדר קדשים, ובקרוב בס"ד על סדרי זרעים וטהרות.

ניתן להצטרף לקהל הקוראים,

ולקבל את העלון במייל
לפרטים תגובות והערות:
yesodot100@gmail.com